

MOOIE DOCHTERS

(Beautiful Girls)

Jongerentoneel in drie taferelen

door

CATHERINE KEYSER

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOOIE DOCHTERS - BEAUTIFUL GIRLS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CATHERINE KEYSER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1996 by Catherine Keyser, Christopher Paitte, Jennifer Gails and Olivia Martin

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Faith - een meisje van 17 jaar.

Mariel - haar jongere zusje, 14 jaar.

Anne - hun moeder, 35 jaar.

Aidan - een jongen van 17 jaar.

DECOR:

Het stuk speelt in het heden op een zomerse woensdagmiddag. In Orlando, Florida. In het huis van de Carstens. Het huis is niet enorm groot maar goed gemeubileerd en stijlvol en goed onderhouden. In de wand rechts is de voordeur. De zitkamer heeft twee banken en een glazen koffietafeltje. Een helft van het toneel is de keuken en eetkamer, open naar het publiek met een wand waarin een tussendeur tussen zitkamer en keuken. Alles is keurig op orde. In de achterwand van de keuken is een deuropening naar een trap die zowel naar boven naar de slaapkamers als naar beneden naar het souterrain voert.

EERSTE TAFEREEL

(Faith, 17 jaar oud, komt op vanaf trap achter in keuken. Ze is een lang slank meisje met lang bruin haar tot op haar schouders. Zij danst alsof ze zich op de dansvloer bevindt. In een hand heeft ze een bloem en in de andere een taperecorder. Zonder na te denken zet ze de taperecorder op het keukenaanrecht. Die speelt "Pretty Lady" uit Pacific Overtures. Faith zingt mee. Zij heeft een mooie lichte sopraan)

FAITH: "Pretty Lady with the flower,
Give a lonely sailer half an hour."

(ze doet een pirouette. Ze is mooi en totaal niet geremd. Nog steeds zingend zet ze de bloem in de vaas op tafel. Mariel doet de deur open. Zij is 14 jaar maar ziet er veel ouder uit. Ze zou best voor twintig of eenentwintig kunnen doorgaan. Ze heeft blond krul- haar en heeft een weelderig figuurtje, niet zo lang en slank als Faith. Zij is het soort meisje waar iedereen naar kijkt als ze de kamer binnenkomt)

"Pretty Lady, can you understand a word I say?"

MARIEL: *(op door voordeur. Zij is duidelijk heel gelukkig. Ze gooit haar jasje op een van de banken en begint haar eigen liedje te zingen. "I'm in love with a wonderful guy" uit South Pacific. Ze heeft niet zo'n mooie stem als Faith maar sterker)*

"I'm in love with a wonderful guy."

(Faith, verrast, drukt op de stopknop van de recorder. Zij lijkt veel nerveuzer en meer verlegen nu haar zus thuis is)

"I'm as corny as Kansas in August."

(Mariel danst de keuken binnen, doet de koelkast open, neemt daar een stuk cake uit en zet dat op tafel)

"I'm as normal as blueberry pie."

(Mariel slaat haar armen om Faith en geeft haar een stevige knuffel. Faith moet glimlachen)

FAITH: *(wetend) Matt? (Mariel wisselt uitgelaten van lied. Ze zingt)*

MARIEL: "Bewitched, bothered and bewildered am I." *(Mariel begint weer de keuken rond te dansen. Zij trekt Faith overeind en begint met haar te dansen. Faith lacht)*

"I'll sing to him La-Da-Da!"

"And worship the trousers that cling to him."

(praat gewoon) Hij is gewoon fantastisch, Faith!

FAITH: *Zo? Is hij zo geweldig? (Mariel gaat zitten, glimlacht, zucht diep en neemt een stuk cake)*

MARIEL: Hij is hemels, Faith. En hij aanbidt mij. Faith, er is niks zo geweldig als te weten dat een ander zijn leven voor je zou geven. Zoveel betekenen ik voor hem.

FAITH: Laten we hopen dat hij nooit op de proef gesteld wordt.

MARIEL: Faith! *(springt op en spreidt haar armen wijd)* Oh Faith, er is niks zo geweldig als verliefd zijn. Niks op de hele wereld. *(Mariel zucht en gaat weer zitten)* Matt is zo geweldig.

FAITH: Dat wil ik best geloven. *(wil de cake wegzetten, maar Mariel pakt haar hand en houdt haar tegen)*

MARIEL: Oh Faith, ik kan gewoon niet wachten tot het jou ook gebeurt. Als je de ware liefde ontmoet... *(Mariel zucht, staat op en doet een pirouette. Faith ziet dat ze haar rechterhand bedekt met haar linker. Ze loopt naar haar zus)*

FAITH: Wat heb je daar aan die hand, Mariel? *(ze komt dichterbij en Mariel toont een zilveren ring)* Mariel!

MARIEL: Die heb ik vandaag van Matt gekregen. Een vervroegd verjaardagscadeautje. Is hij niet mooi?

FAITH: Je bent in november jarig, Mariel. Het is pas juli! *(Mariel glimlacht)*

MARIEL: Hij houdt van me. *(zij omarmt zichzelf)* Oh, het heeft zo moeten zijn, Faith. Ik kan het nu al voelen. Ik zie nu al hoe het zal zijn als we dertig zijn, als we veertig zijn...

FAITH: Grote hemel, Mariel! Je bent veertien jaar! Ik kan me nauwelijks indenken...

MARIEL: *(opeens boos)* Zie je nou? Dat denkt iedereen. Dat wij, omdat we jonger zijn niet hetzelfde kunnen voelen als...

FAITH: Mariel, ik zeg helemaal niet...

MARIEL: Matt begrijpt het wel. We zijn trouwens bijna volwassen. Vooral op het gebied waar het op aankomt. En het is een feit dat we samen kunnen groeien. Dat is het magische ervan. We zijn verliefd. We kunnen ons samen ontwikkelen. Het eindigt hier niet mee. *(Mariel houdt de ring warm tegen haar hart)* Die doe ik nooit meer af, zolang ik leef.

FAITH: Mariel, ik weet zeker dat Matt en jij geweldig verliefd op elkaar zijn.

MARIEL: Meen je dat, Faith? Geloof je dat werkelijk?

FAITH: Natuurlijk geloof ik... *(Mariel slaat haar armen om Faith heen)*

MARIEL: Ik wist wel dat je het zou begrijpen, Faith. Matt zei dat je het niet zou begrijpen, maar dat doe je wel. Mam zou het nooit begrijpen.

FAITH: Ik ben alleen wat bezorgd om jou, Mariel. Loop je niet wat hard van stapel?

MARIEL: Moeten vogels dan bang zijn van hun vleugels? *(ze gaat*

zitten en neemt een hap van de cake) Ik begrijp nu eindelijk wat het betekent vrouw te zijn.

FAITH: Mariel, weet je zeker dat jij en Matt niet een beetje snel gaan? Ik bedoel, jullie kennen elkaar pas sinds...

MARIEL: September. Tien maanden!

FAITH: Tien maanden! En je denkt al aan trouwen?

MARIEL: Ik dacht dat je zei dat je het begreep, Faith. Matt en ik zijn verliefd op elkaar. Begrijp je? **VERLIEFD.**

FAITH: Dat begrijp ik. Echt wel, hoor, maar...

MARIEL: Oh Faith, je bent nog zo jong. *(ze loopt naar de zitkamer en pakt haar jasje dat ze in de kast hangt)* Er zijn zoveel dingen die jij nog niet kunt begrijpen. Wacht maar tot je verliefd wordt. *(Faith zucht, een beetje nijdig. Ze staat op en gaat tafel en aanrecht opruimen. Zij pakt een stukje papier met een telefoonnummer op en glimlacht voordat ze het bij zich steekt. Ze werkt even door in stilte maar kan dan haar opwindning niet langer beheersen)*

FAITH: En vandaag komt Aidan! *(Mariel is haar haar aan het doen voor de spiegel boven de schoorsteenmantel. Ze glimlacht even geposeerd)*

MARIEL: *(verstrooid)* Wie is Aidan? *(Faith is verbaasd over Mariels vergeetachtigheid en steekt haar hoofd door de tussendeuropening. Ze kijkt naar haar zus. Mariel laat snel haar pose vallen)* Oh, die Aidan!

FAITH: Ja, die Aidan. Wie dacht jij dan?

MARIEL: *(sarcastisch)* Ik weet zeker dat hij geen idee heeft wat een gebeurtenis het is voor ons een gast te ontvangen in onze nederige woning.

FAITH: Oh, ik was nou niet van plan hem bang te maken om hier te komen door te zeggen: "Oh, nou ja, we hebben hier nog niemand op bezoek gehad behalve de vriend van Mariel sinds we hierheen verhuisd zijn."

MARIEL: We wonen hier pas een jaar, Faith. Het is nou ook niet alsof we volop de tijd gehad hebben om iedereen te leren kennen.

FAITH: De meeste mensen ontvangen hun vrienden thuis, Mariel. Wij zijn de uitzondering, niet de regel.

MARIEL: Alleen maar omdat wij geen vrienden thuis ontvangen zijn we nog niet abnormaal. Ik ga de hele tijd naar de huizen van mijn vrienden.

FAITH: Precies. Maar niemand komt ooit hier. Daarom is het bezoek van Aidan zo'n grote gebeurtenis.

MARIEL: Ik weet niet wat al dat gedoe rond Aidan opeens betekent. Vind jij hem aardig?

FAITH: *(stijfjes)* Natuurlijk vind ik hem aardig. Hij is een heel goede vriend...

MARIEL: Oh, alsjeblieft Faith. Ik heb er een hekel aan als je je van de domme houdt. Daar ben jij veel te slim voor. Zulke praat is beneden jouw niveau. Nou alsjeblieft, wees eerlijk tegen mij. Vind je hem aardig? *(Faith zwijgt)* Ben je verliefd op hem?

FAITH: Mariel! Dat jouw vriendje je ten huwelijk vraagt wil nog niet zeggen dat wij allemaal een levenslange relatie willen aangaan in onze tienerjaren.

MARIEL: Ik heb je niet gevraagd of je met hem wilt trouwen. Ik vroeg of je verliefd op hem bent.

FAITH: Mariel, we wonen hier pas een jaar. Ik ken hier niemand goed genoeg om verliefd op te worden. *(gaat met hernieuwde ijver verder met opruimen. Mariel lacht)*

MARIEL: Oké, jij wint. Het spijt me dat ik zo naar deed, Faith. Dat was niet mijn bedoeling. *(ze gaat op de bank liggen)* Ik ben gewoon zo gelukkig. Ik wou dat jij ook zo gelukkig kon zijn.

FAITH: *(kijkt Mariel geschokt aan)* Mariel, wat rot om zo iets te zeggen. Ik ben volmaakt gelukkig. *(Mariel gaat rechtop zitten, boos)*

MARIEL: Ja ja. Volmaakt gelukkig. Niet zalig gelukkig, niet hartverscheurend gelukkig. Niet zo gelukkig dat je iedere keer dat je in de buurt van een persoon komt denkt dat je zou kunnen barsten van vreugde.

FAITH: Je doet net of geluk een blaasontsteking is.

MARIEL: *(staat op)* Zie je nou wel? Nou doe je het weer. Faith, je doet altijd net of je zo stom bent, dat, als moeder niet zo briljant was, ik zou denken dat jij een idioot bent. *(Faith zwijgt, beledigd. Na een ogenblik komt Mariel achter haar staan en slaat haar armen om haar heen)* Je weet dat ik van je houd, lieverd. Je stelt me alleen soms teleur. Ik wil alleen maar dat je gelukkig wordt. *(Faith glimlacht. Alles is vergeven)*

FAITH: Ik weet het, schatje. *(Ann komt binnenstormen door voordeur met twee volle boodschappentassen. Ze is een schoonheid en wereldwijs, een oudere uitgave van Mariel)*

ANN: Nou? Heb ik hem gemist of is de fameuze Aidan nog niet gearriveerd? *(Faith is verrast en blij haar moeder te zien)*

FAITH: Mam, laat me je daarmee helpen. *(ze neemt een van de boodschappentassen, Mariel neemt de andere)* Ik wist niet dat je boodschappen ging doen. Hoe heb je zo vroeg kunnen wegkomen van je werk?

ANN: Ik had mijn werk af en Paul heeft me vroeg laten gaan. Hij zei dat ik je succes moest wensen met je dineetje vanavond, Faith. *(ze*

geeft Mariel een zoen) Hoe is het met jou, liefje? (ze lopen naar de keuken)

FAITH: *(droogjes, pakt boodschappen uit op keukentafel) Trouwens, hoe is het met Paul?*

MARIEL: *(haalt twee grote pakken roomijs uit de tas) Heb je de brief gekregen over de wijziging van Trinity's lesgeld?*

ANN: Helaas, ja.

FAITH: Dus... kun je haar daar volgend jaar weer naartoe sturen?

ANN: Natuurlijk. Trinity college zal zijn beste leerling vast niet kwijt willen, denk je wel? Onze kinderbijslag zou moeten helpen, en dan zijn er nog je grootouders...

MARIEL: Wanneer komen ze hier op bezoek?

ANN: Gauw, schatje. Oma zegt dat opa al gauw weer aan een nieuwe vakantie toe is. Dan zullen ze wel hier komen.

FAITH: Dus dan betalen ze wel weer?

ANN: Praat nou niet alsof je geschokt bent, Faith. Het is niet alsof we ze beroven. Ze willen graag bijspringen. En ik kan het in geen geval betalen. Jij wel?

FAITH: Ik vind het nou eenmaal niet leuk dat wij leven van twee oude mensen die van ons houden, dat is het hem.

Anne: Faith, lieverd, doe daar alsjeblieft niet zo moeilijk over. Zoals jij het zegt klinkt het alsof we ze de oren van het hoofd eten.

FAITH: Doen we dat dan niet?

Anne: Allebei je grootouders horen nog heel goed. En ze hebben een veel betere kijk op de zaak dan jij denkt. *(wijst naar het roomijs op het aanrecht)* Kijk, ik heb roomijs meegebracht.

MARIEL: Oh moeder, dat is perfect.

FAITH: Mam, begin nou niet over iets anders, alsjeblieft...

ANN: Ik begin niet over iets anders. Ik vermeld alleen maar het feit dat ik eerste klas roomijs gekocht heb gewoon voor die vriend van jou, Faith. En je trok het je ook niet zo aan toen je grootouders betaalden voor een zomer in Rome voor jou, wel? *(Faith is verslagen. Nog wel boos, maar nu zwijgend loopt ze de keuken rond en bergt boodschappen op met enig lawaai)*

FAITH: Dat was een cadeau. *(Mariel komt naar Faith en geeft haar een knuffel)*

MARIEL: Niet boos zijn, Faith. We begrijpen wel wat je bedoelt. Je hebt een iets te ontwikkeld geweten.

FAITH: *(droogjes)* Is dat het hem?

ANN: *(zucht)* Faith, probeer tenminste een beetje gezellig te zijn. Dit moet jouw heerlijke avond worden, weet je nog? Dit is jouw succes, niet het mijne. Ik vond oorspronkelijk dat die jongen helemaal niet

moest komen. We zijn nog niet definitief ingericht. Het huis ziet er vreselijk uit.

FAITH: We wonen hier nu al een jaar, mam.

ANN: *(reikt Faith het ijs)* Precies wat ik bedoel. Als wereldreiziger kan ik je vertellen dat het minstens twee jaar kost voordat je definitief ingericht bent.

MARIEL: En twee jaar is voor iedereen een jaar te lang.

ANN: Precies. *(knuffelt Mariel)* Als jullie twee meiden er niet waren zou ik nu de hele wereld aan het rondreizen zijn.

FAITH: Dat was lief om te zeggen.

ANN: Wat zou ik moeten doen zonder mijn twee mooie dochters?

MARIEL: *(loopt met vaas met bloemen naar zitkamer en zet vaas op koffietafeltje)* Nou, met jouw opleiding weten we in ieder geval zeker dat niemand ons kan afzetten. *(Faith loopt mee naar zitkamer. Ze slaat weer aan het opruimen en onderdrukt haar boosheid. Ze vindt een papieren zak die Mariel verloren heeft op de bank. Faith begint de inhoud eruit te halen)*

FAITH: Mariel, wat is dit? *(Mariel ziet wat haar zuster doet en rent naar haar toe en rukt haar in paniek de tas uit de hand)*

MARIEL: *(duwt de tas in de kast)* Dat is niks, Faith. Wat doe je nou, in mijn spullen snuffelen?

FAITH: Ik wist niet dat het van jou was. Jouw naam stond nou niet bepaald op die papieren zak! Behoren alle papieren zakken op de hele wereld automatisch aan jou toe, Mariel? *(Mariel zucht, doet haar ogen dicht, is zichtbaar bezig zichzelf weer te kalmeren)*

MARIEL: Sorry, ik ben gewoon een beetje gestrest de laatste tijd. Ik denk dat ik ongesteld word.

FAITH: *(gelooft haar niet)* Je bent twee weken geleden ongesteld geweest.

MARIEL: Ja, maar ik ben niet zo regelmatig als jij. Dat weet je.

ANN: *(stem vanuit de keuken)* Waar hebben jullie twee meisjes het over in die kamer? Hou je oude moeder er niet buiten. *(Ann op uit keuken, met een glas wijn in de hand)*

MARIEL: Och, niks, moeder. Faith en ik hadden het over die fameuze Aidan waarover we al lang horen. En we vroegen ons af wanneer hij nou eens voor de dag komt.

FAITH: Hij wordt niet voor vijf uur verwacht en het is pas half vijf.

MARIEL: *(kijkt op haar horloge)* Vijf over half vijf, om precies te zijn. Dus hebben we vijftientwintig minuten om jou op te tutten.

ANN: Oh, weer jong zijn! Ik weet nog dat ik met mijn vriendinnen uren nodig had om mijn haar te doen voor een afspraakje!

FAITH: Mam! Dit is geen afspraakje!

MARIEL: Zou het best kunnen zijn! Hij blijft hier eten. En hij is een jongen, niet?

FAITH: Pap heeft hier weleens gegeten.

ANN: Een keer. En alleen maar omdat Lyn me aangeklaagd zou hebben als ik hem had laten omkomen in dat onweer in plaats van hem binnen te laten. Ik vind nog dat hij uit had moeten eten.

FAITH: Mam! Het was drie uur 's nachts. Waar kun je dan nog eten?

ANN: Je probeert toch niet te suggereren dat er in heel Orlando niet een restaurant de hele nacht open is? Denk even na, alsjeblieft.

MARIEL: Hij had waarschijnlijk roomservice kunnen krijgen in het hotel. Maar het was toch fijn hem eens te zien.

ANN: Ik was blij dat jullie hem te zien kregen. Maar ik wou dat ik hem niet had hoeven zien. Hij had me niet hoeven lastig vallen. Hij was al een slechte echtgenoot voordat ik eindelijk een eigen leven had opgebouwd.

FAITH: Ik vind het moeilijk te geloven dat er een tijd is geweest dat je niet over je eigen leven kon beslissen, mam.

ANN: Je zou verbaasd zijn als je wist hoeveel macht je vader over mij had. Ik was een dwaas ding, dat kan ik je wel vertellen. Jong en dom. Laat een man je nooit zo in zijn macht krijgen. Nooit.

FAITH: *(kijkt uit het raam)* Het ziet eruit alsof er noodweer komt. Was er geen stormwaarschuwing in Miami?

MARIEL: *(kijkt naar buiten)* Ja, maar Orlando werd niet genoemd. Maar ja, je kunt nooit weten.

FAITH: Ik hoop maar dat Aidan er geen last van ondervindt.

MARIEL: Hij redt zich wel. Ik hoop dat hij met de auto komt en niet te voet of zoiets idioots.

FAITH: Hij komt op de fiets.

ANN: Wat? Faith, je hebt verteld dat hij zo charmant is, maar je hebt niet vermeld dat hij krankzinnig is.

MARIEL: En hij verwacht toch zeker dit te overleven.

FAITH: Nou, niemand heeft iets gezegd over noodweer. En hij is zijn rijbewijs kwijtgeraakt.

ANN: Hoe meer ik over die jongen hoor hoe minder hij me aanstaat. Waarom is hij zijn rijbewijs kwijt?

FAITH: Te langzaam rijden.

MARIEL: Zeg dat nog eens?

FAITH: Aidan is een heel voorzichtige chauffeur. Maar hij houdt het verkeer op.

ANN: Ik had moeten weten dat jouw eerste vriendje neurotisch zou zijn.

FAITH: Hij is niet mijn "vriendje" en hij is een van de normaalste

mensen die ik ken.

ANN: Ja natuurlijk! Je stamt uit een familie van krankzinnigen. Je vader is alcoholist. Beide grootouders van mijn kant zijn alcoholist geweest en de ouders van je vader zijn dood. Je hebt verder helemaal geen familieleden om tegen op te kijken...

MARIEL: Ik ben er ook nog.

ANN: Ja natuurlijk. Mijn klinisch depressieve kleine schatje. Onze hele familie behoort in het Wassen Beelden Museum van beroemde Prozac gebruikers.

MARIEL: Zolang ik maar naar Harvard kan.

ANN: Daar komt mijn praktische inslag weer om het hoekje kijken. Het is verbazend hoeveel gezond verstand krankzinnigen kunnen tonen, niet?

FAITH: Is dat niet tegenstrijdig?

ANN: Goed zo, Faith! Jammer dat ze het hoofdstuk tegenstrijdige betekenissen geschrappt hebben in de encyclopedie. *(Faith, op haar teentjes getrapt, staat op en gaat uit het raam kijken)*

FAITH: Het regent pijpenstelen. Ik hoop dat Aidan er goed doorkomt.

ANN: Nou, als hij omkomt zorg dan maar dat hij ons niet voor het gerecht daagt. Mariel heeft haar graad in de rechten nog niet.

MARIEL: Ik word kinderarts, moeder. Ik ben dol op babies.

ANN: Ja, we zijn allemaal dol op babies. Op een afstandje.

FAITH: Ik maak me zorgen om hem. Vind je dat ik hem op moet bellen?

ANN: En hem wat vertellen? Dat hij maar niet moet komen? Nee, beste meid, ik heb niet voor niks eerste klas roomijs gekocht.

FAITH: Moeder, hoe kun je zoiets vreselijks zeggen? Je zei net zelf dat hij wel zou kunnen omkomen op weg hierheen.

ANN: Hij zal niet omkomen, lieve Faith. Niet zo dramatisch doen. Maar met dit noodweer op komst zou het me niet verbazen als hij zou moeten blijven slapen.

FAITH: *(geschokt)* Moeder!

ANN: Ja, wat? Hij kan op de bank slapen. Het is niet alsof hij met jou slaapt, wel?

FAITH: *(voor schut gezet)* Moeder, soms...

MARIEL: Mam, alsjeblieft.

ANN: Jullie zijn allebei zo kinderlijk. Je zou haast denken dat ik jullie niet heb grootgebracht om open te zijn over die dingen.

FAITH: *(van streek)* Ik ga naar boven! *(begint de kamer uit te stormen, maar de voordeurbel stopt haar halverwege. Faith, Mariel en Ann rennen alledrie naar de voordeur en staan daar dan onhandig te kijken totdat Faith eindelijk de voordeur opendoet. Aidan, drijfnat,*

staat in de deuropening)

AIDAN: Faith?

FAITH: Aidan. *(moment stilte)*

ANN: Nou, sta daar niet te gapen. Laat hem binnen. Faith, neem zijn jas aan, alsjeblieft. *(Faith neemt Aidans natte jas en hangt die in de kast. Aidan komt binnen. Ann strekt haar handen uit naar hem)* Hallo Aidan, ik ben mevrouw Carstens, de moeder van Faith, maar noem me maar Ann.

Aidan: Hallo, mevrouw Carstens, ik bedoel Ann.

ANN: *(terwijl ze de zitkamer binnenlopen)* Fijn je te ontmoeten, Aidan. Faith heeft me zoveel over je verteld.

AIDAN: *(tegen Faith)* Het spijt me dat ik zo vroeg ben, maar ik zag het noodweer aankomen, dus ik dacht, ik ga maar voordat het losbreekt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto